

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Quatuor Comprehensa: Vbi praeter res gestas à Patribus Societatis Iesv in conversione Sinarum, Cocincinae, & Tunchini Regnorum nihil omittitur eorum, quae possunt liberali placere Lectorum curiositati

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1670

Patientia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10757

iumentis, carris, longuriis, trabibus, omnique materia, & necessariis
 ad restituendam domum quæ strenuis operis, breui perfecta est, multo
 melior quàm quæ deflagraret, suâque commodè supellectili instru-
 cta, & habitatori reddita nõuis etiam cum familia vestibus donato, &
 hæc gratuita vbique liberalitate, pronâque adeo vt si post incendium
 publicum consuleretur in commune, quod Ethnicorum petulantes io-
 eos & impios pudore obruit: ac instabant frequenter Christiani eun-
 dem animum liberalem reipsa testari erga Longobardum, sed ne illa
 quidem munuscula sustinuit ab iis admittere quæ debent Magistris dis-
 cipuli, aut si offensionis metu compelleretur admittere, remunera-
 batur non minori dono; nec infregit hoc eius propositum, piorum
 ratio cum obicerent, eum procul ab suis & Externum non posse
 non multis egere, proinde oblata non debere ab eo recusari: sic enim
 Patres inter se condixerant, ne quæstum ex Euangelio captare viderentur
 vt ex idolis Oscijs & Taosij. iam inter fideles si quid dubij
 iuris vorteretur, compromittebant Patris arbitrio eiusque sententiæ
 stabant; & in ius vocati ab idololatrijs defensionem suam tradebant Pa-
 tri corrigendas ne quid fortè haberent à vero, & recto alienum. So-
 lent enim Sineses Patroni, æquè mendacijs, & dolis, vt veris clien-
 tes defendere & ingenij nomen ex falso, quàm iustitiæ ex æquo male;
 sed malebant rei quam animæ damno causa cadere Christiani. Sub-
 sidij demum ad mores Christo dignos, tam sancta iis erant officia, vt
 si quid secus de quopiam audissent, denuntiarent illud Patri; amici &
 primores, admissa dolentem ab eo absolui priuatim peterent; publicè
 verò, emendationis fideiulores darent? Quendam in artes sacrilegas di-
 uinationum identidem post sacra baptismi reciduum; abstinerat fi-
 delium cœtu; cunctantem in suo scelere, morbus lecto affixit; periculo
 territus sponsores misit emendationis, & testes animi quoscumque
 habebat libros artium damnatarum, vt coram omnibus vrerentur; sic
 data pœnitenti fides, paxque cum Deo & cum Ecclesiâ. Nec leue id
 fuit criminum odium etiam eorum quæ lustrale lauacrum deleuerat,
 quod vellent ea nihilominus publicè accusare; & quidam de more con-
 fessuri, alta voce inciperent, iussique mox in aurem loqui, non par-
 uum saltem ex errore meritum referrent, quod fuissent parati, ho-
 mines quoslibet, arcana suæ miseræ conscientie facere. Fuere profecto
 qui vel in mediõ veteris, & cultissimæ Christianitatis potuissent esse
 admirationi. Senex (vt hunc solum nominem) Nicolaus, honesto loco
 natus, & decem parens liberorum, calamitates Iobi & Tobij prope
 omnes exhaust, dempta vxore Symphorosa, marito digna tam forti,
 & sancto erant sibi vicissim in aduersis consolationi, & imitamento,
 discerbatque alter Magistro altero, quod non minori peritiâ docebat
 cæteros. Ac Nicolaum die vna prædones omnibus spoliarunt quæcum-
 que ruti possidebat; post paulum sibi eius domos, eo exturbato, po-
 tentiores vsurparunt; inde calumniosè pro tribunalibus accusatus, op-

Ff 3

Confessionis
lacræ studio

Patientia.

pressus, damnatus, fluctuario tam dirè contusus est, vt diu membris fractus iaceret & hæc à ciuibus fidei odio in eum infensis; secuta non diu post primogeniti mors, quem sperabat fore senectutis, & familiæ columnen. Nouem natu minores morbis conflctati, paternis adibus speciem nosocomij indidere; cognatorum, & affinium turba, vsque adeo ab leuandis subsidio aliquo miselli calamitatibus aliena, vt is etiam certatim illuderet, exprobarètque velut supplicio desertæ idololatricæ; cruce aiebat te munito, & surget tibi viuus e tumulo filius; libera nos à malo, dicit; & morbos depelles ab superstitibus liberis, & abs te misérias quæ te viuum absument; ad hæc ille defixo in cælum animo, & aspectu, fiat, aiebat, *voluntas tua, sicut in cælo & in terra*, huiusque precatiunculæ nectare, dolorum omnium amaritatem diluebat; Tobie in viuos liberalitatem, imitari egens non poterat, imitabatur pium in mortuos labore, sepulchro condens eorum corpora; & animos religiosi auxiliis subleuans, in quo item vt esset Tobie similis, videndi vsum propemodum amisit; sed hoc ipso ad munus longè præstantius redactus est, nouisque quotidie à Patre, virtutum excultus documentis, ipse viris, feminis Symphorosa domesticatim illa repetebant, audiebanturque hoc reuerentius, quod essent potius agendo quam loquendo diserti. Mirum denique videbatur Christianæ rei tanta faustitate inertem iacere dæmonem, & has de se prædas otiosè spectare; Primum igitur Christum amplecti persuasos, debilitate, tremore manuum refugo, & horrore cum porrigeretur iis libellus doctrinæ Christianæ, velut porrigeretur aspidi, deinde idola confracturos, ea formidine quatere, vt ad primos iclus, terræ hiatu sorbendos se crederent; ludos hos dæmonis discussit Longobardus, & strage idolorum etiam pueros ludere docuit. Periculis Vanceni in pago stolidè sed non frustra iactatum, vbi omnes paganos fecisset Pater Christianos oneraturum iis nauim, & repetiturum cum iis occidentem. Ad hæc enim bacchantes, & moræ cerebro feminæ, velut dato signo per pagum insanire, ciulatibus omnia miscere, implorare opem aduersus prædonem occidentis, incantatos maritos secum abducenturum, & commodum aberat tunc pater, pessime alioqui tot inter furias discrepandus; quas ne mariti quidem nisi multo labore sic sedarunt vt desinerent insanire, suæque illas puderet stultitiæ, cum recogitarent denique, quàm pauca ex tanto numero quæ Sciaocum, eiusque consinia incolebant, quàm fatuè sua vltro sola proleptississent delicia, & acturas fuisse prudentius, si earum exemplo maritos imitatæ Christo nomen dedissent. Hic dæmon feminas, viros in eo quod sequitur in furorem egit. Squalebant segetes longa siccitate, indicta Ethnicæ abstinentia carniū, ieiuniis, & supplicis idolorum pluuiam poscebant. Cihienus inter vrbes Præfectos cognomento pater, & mater populi, urbem cum senioribus obibat pedes, & cernuus, cælumque identidem adorantes pro aqua supplices precidebant; Bonziz alternis cantibus rumpebant latera, cælum in dies

89.
Persecutio à
feminis.

89.
Et h. Ethn.
defectu

seranus